

De kijkkast en andere vermaken

bron

De kijkkast en andere vermaken. P. Kluitman, Alkmaar 1892

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/_kij001kijk01_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de [gebruiksvoorwaarden](#).

De kijkkast.

Wie heel veel geld te missen heeft,
 Die gaat naar groote spellen,
 Waar meer te zien is dan ik wel
 U allen kan vertellen.
 Maar wie niet rijk is, die kom hier
 En kijke eens in mijn kastje.
 Veel moois is daar voor u te zien,
 Voor één cent maar; dat past je! -

De speelgoed-kraam.

Wie zijn centen kon bewaren,
 Trouw het heele jaar maar door,
 Die kan hier zijn geld besteden,
 Hier is wat te koopen, hoor!
 Zusje kreeg een prachtig popje;
 Ik koos stokpaard en trompet;
 Nu kan 'k voor soldaat gaan spelen
 Weken lang wel! wat een pret! -

De poppenkast.

't Zou geen echte kermis wezen,
 Als Jan Klaassen er niet was,
 Want die brengt veel meer dan andren,
 Toch de grootste pretjes pas.
 Voor één cent kan men daar lachen,
 Nergens zelfs zoo goed als hier;
 En wie zelfs geen cent kan missen,
 Heeft voor niemendal plezier.

De gedresseerde honden en apen.

Wat een dier zoo al kan leeren,
 Ziet men hier van aap en hond,
 Apen dansen op het koord, en
 Honden kruien honden rond.
 Nog een aap maakt groote kunsten
 Op den rug van een kameel,
 Wie het zien wil, kom maar kijken
 Ieder kan, want 't kost niet veel.

De liedjeszanger.

Van een groote moord-historie,
 Zingen hier die man en vrouw,
 En op platen, grof geschilderd,
 Wijst de liedjeszanger trouw.
 Hoor eens, 'k vind dat alles aklig,
 En ik blijf niet langer hier!
 Kermis is toch voor de vreugde,
 En ik vraag je: Is dit plezier?

De dansende beer.

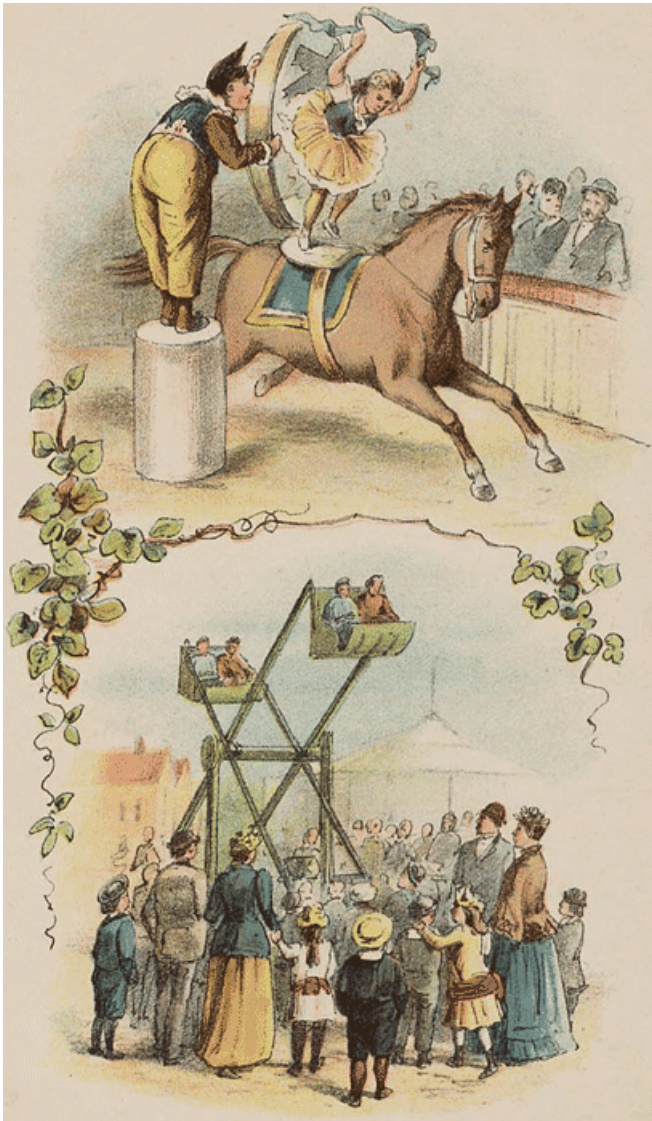
Eens liep door 't bosch een groote beer
 Naar eten zoekend, heen en weer;
 Maar eer hij 't wist, lag onze gast,
 Gevangen aan een ketting vast.
 Door honger werd nu als een lam
 De groote, bruine lobbies tam.
 Hij leerde dansen, en wie 't ziet,
 Zegt: beter danser leeft er niet.

In het paardenspel.

Bij Carré, daar moet men wezen,
 Bij Carré, daar moet men zijn!
 Kunstenmakers, clown's en paarden,
 Alles is daar wat piek-fijn!
 't Grappigst was August de Domme,
 En speelt die in 't spel niet meer,
 't Is zoo erg niet, want voor hem komt,
 Toch een grappenmaker weer.

Op de Turksche schop.

'k Had een zak vol kermis-centen,
 Maar, als zijn ze heengewaaid,
 Weg zijn ze. In den mallemolen
 Heb ik ze allemaal verdraaid.
 'k Mag nu van het kijken leven,
 Want mijn geld is o.p. op;
 't Spijt me wel, want 'k draaide ook dolgraag
 Even in de Turksche schop.

De draaimolen.

Draaien in den mallemolen,
 Dat is eerst nog rechte pret!
 Schuitjes zijn voor kleine kind'ren.
 Ik heb me op een paard gezet.
 Ha, de ring wordt uitgestoken!
 Wat een pretje! 'k heb hem al!
 Nu doe ik, het kan niet beter,
 Straks den rit voor niemendal.

Voor ieder wat.

Ik heb hier een kermiswafel
 Goed geboterd, en nog meer
 Goed gesuikerd! voor die wafel,
 Legde ik zeven centen neer.
 Maar een arme jongen zeide:
 ‘Twee cent, dat is heel mijn schat!’
 En - hij kocht twee oliekoeken,
 Zoo was daar voor ieder wat.

Bovenst goede mensen.

Met kermis en met Sinterklaas
 Dan gaan de beurzen open,
 En ziet men ooms en tantes ook
 In kraam en winkels koopen.
 Zoo krijgt de een dit en de ander dat,
 Al wat men maar kan wenschen,
 Ja, ja, die ooms en tantes zijn,
 Maar bovenst goede mensen!

De kroon op alles.

Moê van 't kijken, dringen, loopen,
 Moê van allerhande pret,
 Hooren wij het avondklokje
 Klinken: 'Kind'ren nu naar bed!'
 Goed, we gaan met trom en hoepel,
 Speelgoeddoos, geweer en pop,
 Maar - een bordje lekk're poffers,
 Zet de pret de kroon toch op.

